

Злоупотреба интелектуалне својине на Интернету

- У одсуству новог алтернативног законског оквира, правне недоумице у вези са постојећим законима о ауторским правима и даље су присутне, а питања о тумачењу правних аката постављају се на најразличитије начине.
- Једна од важних области у којима долази до спорења јесте утврђивање тренутка у којем настаје кршење ауторских права.

- Да ли је до кршења дошло или не зависи од тога да ли је нека идеја изражена на нови начин, или само копира већ постојећи израз, заштићен ауторским правима, није баш лако утврдити.

- Када је лице које развија софтвер уверено да су његова ауторска права повређена, носилац ових права мора оптуженог да изведе на суд. Терет доказивања да су ауторска права прекршена пада на плећа носиоца права.
- Да би доказао да је дошло до повреде његових ауторских права, носиоц мора да докаже да постоји упадљива сличност између заштићеног и сумњивог софтвера, сличност мора да буде тако велика да се једино може објаснити копирањем.

- Ако тужени успе да докаже да је самостално развио нови програм, не знајући за већ постојећи софтвер, онда није дошло до повреде ауторских права.
- Важно је имати у виду да ауторска права не пружају монопол над контролом књижевног дела. Ако неко други на своју руку (не знајући за већ постојеће дело) напише нешто слично или чак идентично, прекршај не постоји.

- Расправе о кршењу ауторских права често се врте око тога колико је уверљиво предпоставити да би неко самостално дошао на идеју да направи идентичан програм, као и око тога да ли је сличност између програма толико велика да непрестано копирање може да представља једино објашњење.

- Иако је веома тешко превазићи ову препреку када дође до судског гоњења због повреде ауторских права, носиоци права су до сада у томе били успешни. Можда је најчувенији случај *Франклин* против *Епла*, у којем је пресуду донео врховни суд САД 1984.године.
- *Епл*, је био у стању да докаже да је *Франклин* копирао његов оперативни систем садржавао идентичан код, ред за редом. *Франклин* се није чак ни потрудио ни да обрише делове кода у којима је био означен назив *Епл*.

- Овај случај такође је значајан због пресуде којом је утврђено да објектни кодови компјутерских програма подлежу ауторским правима.
- Пре него што је донета ова пресуда, нико није био сигуран да ли објектни код треба сматрати изражавањем, с обзиром на то да људи не могу да га прочитају.
- Врховни суд је пресудио да код који читају машине треба сматрати “изражавањем”.